СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК LIII. Ч. 102. НЮ ЙОРК і ДЖЕРЗІ СИТІ, четвер, 24-го травня 1945. No. 102. NEW YORK and JERSEY CITY, Thursday, May 24, 1945. VOL. LIII.

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ ПЯТЬ ЦЕНТІВ ЗА ГРАНИЦЕЮ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ АМЕРИКИ Тел. „Свободи": BErgen 4-0237. — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 4-0807 THREE CENTS IN THE UNITED STATES OF AMERICA FIVE CENTS ELSEWHERE

СТРИМАЛИ ПОБІР РЕКРУТІВ У ВІЦІ ПОНАД 30 ЛІТ

Директор Поборової Служби генерал майор Луїс Б. Герші видав розпорядок, щоб стримати побір рекрута поміж мужчинами, які покінчили 30-тий рік життя. Він заявив, що їх покликання є відложене до неозначеного часу тимбільше, що потрібно молодих людей до праці у воєнних і цивільних підприємствах. Особливу увагу звернеться на таких мужчин, що мають дітей на втриманню.

Досі відкликано службу для мужчин понад 30 літ життя лише на 6 місяців. Тепер її відложено на необмежений час.

СІО ДОМАГАЄТЬСЯ ПІДВИШКИ ПЛАТИ НА 20 ВІДСОТКІВ.

Предсідник Конгресу Промислових Організацій Филип Морей передав президентови Труманови домагання, щоб робітничу плату піднести на 20% і щоб у такий спосіб „привернути передвоєнне відношення між платнею, цінами і висотою продукції робочої сили". Підвишка на 20% малаб прийти в додатку до підвишки 15%, дозволених на підставі так званої „малої сталевої формули". Ця формула була принята урядом і робітничими організаціями як підстава до управильнення робітничої плати вчасі війни. — Морей заявив теж, що він поставив домагання, щоб робітникам у сталевому промислі піднести негайно плату по 17 центів на годину. Як підставу до такого жадання узяв Морей вістку, що вже тепер слідно змагання обтинати плату, а це викинулоб сотні тисяч робітників з роботи.

У палаті репрезентантів конгресмен Бертран Гергарт з Каліфорнії поставив внесок, щоб Краєва Воєнна Рада Праці дозволила піднести плату на 30% понад сталеву формулу".

ЗБУДУВАЛИ СТО ТИСЯЧ КОРАБЛІВ ВЧАСІ ВІЙНИ.

Злучені Держави мають тепер тільки кораблів, кільки мали моряків перед війною. Це виявив голова сенатської морської комісії Дейвид І. Волш, коли оприлюднив пляни для повоєнної розбудови кораблів. Він сказав, що Америка збудувала кругло 100,000 кораблів вчасі війни. До 7. грудня 1941 р. було в нас усього 7,695 кораблів. У 1938. р. ми мали на кораблях залогу 109,065 офіцирів і мужви.

ПРЕЗИДЕНТ ВЗИВАЄ ДО ПОМОЧИ ЕВРОПІ.

Президент Труман заявив, що постійний мир в Европі буде загрожений, якщо ми не приспішимо економічної відбудови. Щоб перевести думку в діло, він доручив головам чотирьох передових агенцій приняти до засад „національної політики" правило, щоб видавати першенство на вивіз допомоговим матеріялам до аліянтських країв у найширших границях. Ці засади подав президент у листі до таких агенцій: Ради Воєнної Продукції, Воєнної Адміністрації Харчів, Воєнної Адміністрації Топлива і Адміністрації Чужинної Економії.

СПІЛЬНА РЕКОНВЕРЗІЯ ТРЬОХ ДЕРЖАВ.

Зогляду на війну проти Японії, прийшло до порозуміння між Америкою, Канадою і Великою Британією в справі переміни воєнної продукції на мирну. Про це говорив президент Труман, коли пересилав до конгресу звіт із орудування Ленд-Лізом. Він виявив, що воєнні потреби вимагають спільної кооперації навіть учасі реконверзії, відповідно до участи кожного із згаданих країв у війні.

СТРИМАНО ПОШТУ ДО ВОЄННИХ ПЛІННИКІВ В ЕВРОПІ.

Поштовий департамент оприлюднив постанову, що поштові уряди не приймають більше листів і інших посилок, адресованих до воєнних плінників в Европі. Постанову видано на жадання воєнного департаменту тому, що плінники вже полишили свої давніші табори, а тепер лише вичікують чи то поворота домів чи іншого призначення, отже їхня адреса зовсім змінена.

СИРІЙСЬКІ ДЕЛЕҐАТИ ОБВИНУВАЧУЮТЬ ФРАНЦІЮ.

Сирійські делеґати на міжнародню конференцію у Сан Франсиско виступили з обвинуваченням проти Франції за те, що вони посилають війська Сенеґалю до Сирії й Ливану, щоб вони приготовили ці краї постепенно піддатися Франції. Французи жадають там, щоб у школах заведено французьку мову і щоб їм давати спеціяльні привилеї в господарській ділянці.

Мануїльський про відношення України до Советів і до Польщі

На пресовій конференції у Сан Франсиско відповідав голова делеґації Советської України Дмитро Мануїльський на запити про становище України до сусідів, про Советський Союз і про Польщу. Він говорив по французьки, а його промову перекладано змісця по англійськи. Вислови Мануїльського про Польщу були найгостріші із усіх досі вживаних советськими політиками. Вчасі одногодинної конференції зясував Мануїльський такі справи:

Совети передбачують, що між членами Обеднаних Держав найдуться ще оставші 13 Советських Републик, крім тепер уже признаних, тобто Росії, України й Білоруси.

При питанню про значіння слів „незалежність" і „самоврядування", про які то поняття йде тепер дискусія при обговорюванню опіки над кольоніями, один із ґазетярів поставив до Мануїльського питання: „Чи Україна вважає свою автономію за „незалежність" чи за „самоврядування" — він відповів: „Україна вважає своє становище як незалежність у границях Советського Союзу". Він вкінци сказав, що Україна готова увійти в дипльоматичні звязки з іншими державами, особливо із Злученими Державами Америки. До цих звязків належалоб право виміни амбасадорів і дискусія над можливістю торговельних звязків.

Голова української советської делеґації мав уже готовий комунікат і на його підставі говорив про воєнні терпіння України. Найбільш інтересною була ця частина, яка відносилася до Польщі. У ній сказав Мануїльський: „Для нас українців питання миру й забеспеки є нерозлучне від питання, яку політику супроти України вестимуть держави на нашій західній границі. Таким сусідом є Польща, яка через свій февдальний устрій упродовж 600 літ поневолювала український нарід. Ми українці і польський нарід глибоко заінтересовані в тому, щоб раз на все покінчити братовбийчі конфлікти, які підтримували в останніх десятиліттях пан-ґерманці. Ми українці глибоко заінтересовані в існуванню сильної й демократичної Польщі, такої сильної, щоб могла забеспечити свої границі на сході при помочи советського народу і щоб вона могла сама боронитися на заході перед своїм сусідам... Ми не є заінтересовані у Польщі Пілсудского і Бека, але в Польщі демокартичній, у Польщі з парляментарною системою, де засідалиб представники нефашистівських груп... У такій Польщі, що кооперувалаб по приятельськи із Обеднаними Державами, а в першу чергу із своїми найближчими сусідами, Українською, Російською, Латиською і іншими Советськими Републиками".

Чорчил відправляє міністрів з Партії Праці

Премієр Чорчил відправив зо свого кабінету всіх міністрів, що походять з Партії Праці, бо ця партія відмовилася піддержувати далі коаліційний уряд.

Британія тепер жде розвязки парляменту королем та проголошення нових виборів. Вони відбудуться або 5. або 11. липня.

ОБМЕЖЕННЯ ХАРЧІВ У БРИТАНІЇ

Зогляду на потребу харчів в Европі британське міністерство харчів зарядило радикальні обмеження пайків товщів, молока, солонини й мяса для населення Британії. Обмеження виносить коло 100 до 110 кальорій денно.

ЕПИСКОП ЗА ДОПОМОГУ НІМЦЯМ

Епископ Генрі Накс, голова епископальної комісії при американській армії й фльоті, котрий відвідав різні краї Середземного театру війни, заявився за доставу харчів для німців. Мовляв, харчування німців, тепер переможених, лежить в інтересі інших народів, котрим будьщобудь прийдеться далі жити з німцями.

МОСКОВСЬКИЙ ЧАС У БЕРЛІНІ

Контрольоване Москвою берлінське радіо сповістило, що починаючи від середи вопівночі Берлін буде рахувати свій час за московським. Мовляв, зарядження видала советська військова команда.

СОВЄТИ ВЖЕ ШУКАЮТЬ ПОВОЄННИХ КРЕДИТІВ

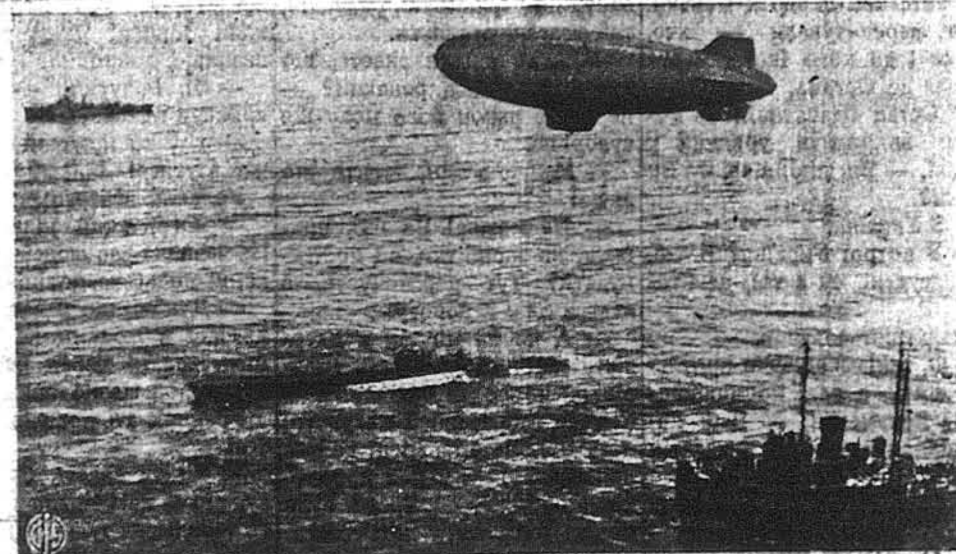
У Лондоні викликує велике зацікавлення пошукування кредитів для Советського Союзу. Від коли стало відомо, що Советський Союз хоче дістати в Америці кредити на суму 6 біліонів долярів, що будуть зужиті на закупно технічних і споживчих товарів, британські бизнесові круги шукають способів, якби то вдержати добрі взаємини зо Советським Союзом та повернути в бік Британії поважнішу частину советського бизнесу.

ТІТО ГОТОВИЙ НА КОМПРМІС

Ситуація в Трієсті значно полекшала, від коли Тіто приняв у засаді аліянтські пропозиції мирного вирішення спору за Трієст. Югославські війська почали евакувати околицю.

НАПРУЖЕННЯ В СИРІЇ

Сильне напруження панує в Сирії. Її заграничний міністер зажадав відкликання з неї французьких військ як загрози для незалежности Лебанону й Сирії. Французький уряд відмовляється відкликати війська, але запевняє, що вони будуть поводитися там мирно.

НІМЕЦЬКА СУБМАРИНА, ЩО ПІДДАЛАСЯ АМЕРИКАНЦЯМ.—На образку бачимо німецьку субмарину Ч. 858, як допливає до Кейп Мей, в стейті Ню Джерзі, де її залога формально піддалась тамошній команді американської маринарки. Морська книга субмарини виказує, що вона упродовж двох і половини років затопила 16 аліянтських кораблів.

АМЕРИКАНЦІ ДОХОДЯТЬ ДО ЙОНАБАРУ

Американська піхота ввійшла до міста Йонабару, що кінчить на сході японську лінію на острові Окінаві, а крім цього захопили горби, що панують над містами Ріо і Ітарашку на полудні. Влівні дощі звільняють операції на інших частинах.

ЗАНЯЛИ ПРОВІНЦІОНАЛЬНУ СТОЛИЦЮ НА МІНДАНАО.

Американські війська заняли Малайбалай, столицю провінції Букіднону на острові Мінданао. Інші американські відділи дійшли до окраїн міста Бунавану, несповна дві милі від летнища Люканану, останнього летнища в японських руках.

ОЧИЩУЮТЬ З ВОРОГА ТАРАКАН.

Генерал МекАртур подав, що бої на острові Таракані, що лежить при великім острові Борнео, вже досягнули останньої стадії розвою, і австралійські війська на спілку з голяндськими очищують острів з останніх ворожих відділів, що замкнені безвихідно на північно-західній частині острова.

ЛІТАКИ БЮТЬ ПО ФОРМОЗІ.

Коло 250 бомбовиків з відповідним числом боєвиків ударило в суботу по острові Формозі та розбило японцям певне число кораблів, що підвозили амуніцію й посилення на Окінаву.

В бомбардуванню японців на Формозі й в Китаю визначну участь беруть тепер літаки з баз на Филипинах.

ЯПОНІЯ ОСТЕРІГАЄ „МИРОВИХ АҐІТАТОРІВ".

Останніми часами японське радіо звертається зо спеціяльним завзяттям проти „мирової аґітації", чим уряд недвозначно признає, що така аґітація за миром в Японії справді існує.

Радіо каже, що Японія зможе собі дати раду з ворогами тільки тоді, як вона буде [illegible] обєднана. Замітно, що при тому подається за взорець національної єдности Советський Союз під „могутнім проводом, опертім на советизмі", який Росії дає маршал Сталін. Радіо прирівнює Японію під загрозою аліянтської інвазії з Росією вчас німецької інвазії.

Японський уряд почав нагінку на всіх, хто в якийнебудь спосіб ширив би розєднання або дефітизм.

ЯПОНЦІ ПОСИЛАЮТЬ НА АМЕРИКУ БОМБИ БАЛЬОНАМИ.

Департаменти війни й фльоти в Вашингтоні видали осторогу до американського населення в стейтах на західному побережжю, що японці висилають вільні бальони з бомбами. Ці бомби щоправда не мають ніякого мілітарного значіння, одначе бомба може наробити шкоди людині, що найшовши її, почне з нею маніпулювати.

ВІЙСЬКА ТРЬОХ ПОТУГ БУДУТЬ КОНТРОЛЮВАТИ ПІВНІЧНО-ЗАХІДНЮ НІМЕЧЧИНУ.

Головна Аліянтська Кватира рішила вислати на окупацію Фленсбурга, на границі Німеччини й Данії, „контролюючі відділи" з американських, британських і советських військ. Ці відділи мають перебрати владу в околиці від німецького ґенерального штабу.

НАЦИСТИ СКІНЧИЛИ ВІЙНУ З 500 СУБМАРИНАМИ.

За інформаціями американського департаменту фльоти, німецький уряд мав при закінченню війни 450 до 500 субмарин різних типів. З того числа 150 до 170 виконувало тоді справжні воєнні операції. Здається, Німеччина здалася якраз перед новою кампанією підводних човнів проти аліянтської мореплаври.

ВІЙСЬКА РОЗГАНЯЮТЬ НІМЕЦЬКУ ДЕМОНСТРАЦІЮ В КЕЛЬНІ.

Війська 15. Американської Армії розігнали вистрілами в повітря яких 5,000 німців, що зібралися в минулу неділю на привітання німецьких політичних бранців, що верталися домів з нацистичного табору в Бухенвальді.

Німецькі демонстранти поводилися спокійно. Вони несли таблиці, що Аліянти трактують нацистів занадто лагідно й домагалися видачі нацистів у руки німцям.

ҐЕРІНҐ ЗАРЯДИВ ЖОРСТОКОСТИ СУПРОТИ БРАНЦІВ.

Американські війська найшли в постою Гітлера в Берхтесґадені стенографічні протоколи зо засідання нацистичного проводу, котрі кидають світло на запевнення маршала Герінга, що він усе побивався за добре трактування аліянтських воєнних бранців. На тому засіданню Ґерінґ заявився за те, аби бранців перевозити за „російськими взірцями", себто даючи в зазвичний віз чотири рази більше людей, ніж дають німці, а при тому казав зняти з них штани й чоботи, аби не могли втікати снігом.

"SVOBODA" (Ukrainian Daily)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of Octobed 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Classified Advertising Department, 595 — 7th Ave., New York 18, N. Y.
BRyant 9-0582

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
Поодиноке число три центи.		Three cents a copy.	
На рік	$7.00	One year	$7.00
на пів року	$3.75	Six months	$3.75
На три місяці	$2.00	Three months	$2.00
Число з суботи (з англійською Частиною):		Saturday's Issue (with Ukrainian Weekly):	
На рік	$2.50	One year	$2.50
На пів року	$1.50	Six months	$1.50
В Джерзі Сіті і Заграницею:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$2.75

За оголошення редакція не відповідає.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J.

ЗА ЗАКОН, ДЛЯ УСІХ ОДНАКОВИЙ

Чому іде так тяжко з деякими справами в Сан Франсиско? Бо що іде тяжко, то це вже всі знають, але з яких причин, то щодо цього бувають уже різні інтерпретації. Та всі погоджуються, що найбільше клопоту завдають Совєти, бо вони звичайно розуміють справи інакше, як усі інші делеґати, чи там представники держав. Тому і поділили в Сан Франсиско способи думання: на совєтський чи там російський і не-совєтський.

Може так є в дійсности, а може й ні. Можливо, що в Совєтах думають інакше, бо їм так вигідно, бо таким чином можуть кожним разом дозволити собі розуміти якусь справу чи якусь умову так, як їм вигідно. Можливо, що й в Совєтах прийшли до заключення, що так думають часто й інші потуги та інтерпретують собі різні справи у різний час всіляко. Сяк чи так, то така ситуація до нічого доброго не доведе, коли думати про світове замирення. Зокрема, коли думати про таку міжнародню орґанізацію для забеспеки мира, яку отсе плянується збудувати в Сан Франсиско.

Та як з того вийти?

Над тим застановляються найліпші голови і приходять до одного й того самого заключення. А воно таке:

Деякі потуги представляють причини світових заколотів в такий спосіб, що скидають за них вину на малі держави, виправдуючи ось так нові загарбування чужих земель та підбивання чужих народів. Малі держави не викликують воєн, кажуть малі держави, бо навіть не є всилі таке зробити. Не Манджурія, ні Етіопія, ні Чехословаччина, ні Австрія, а навіть і не Еспанія спричинили ту війну. Її викликали великі потуги. Її викликали, можна далі сказати, великі потуги ще й тому, що деякі з них занедбали у свій час подбати, щоб здержати безправство, міжнародне інтриґанство, що довело до малих воєнних конфліктів, а потім і до світового пожару. Що більше: великі потуги самі не придержуються часто законів, ні не дбають, щоб ті закони в міжнародних відносинах були якнайширші й всіх обовязували, а в першу чергу їх самих.

Ось так було. А чи іде тепер до ліпшого? Деякі сумніваються, коли роздумують над тим, як великі потуги, під натиском Москви, так вперто обстоюють своє право вета, чим властиво унеможливлюють всяку воєнну акцію проти великої потуги, коли вона стала винуватою і допустилася аґресії, чи чогось подібного, що нарушує світовий мир. Таке поставлення справи, принаймні теоретично, звільняє великі потуги від виконування тих міжнародних зобовязань і законів, що вони самі їх ухвалюють ніби для себе і всіх інших. Значить, що властиво ті, що є завжди властивими спричинниками воєн — посередно чи безпосередно — самі знов залишають для себе отворену фіртку, себто можливість безкарно далі те саме робити. А це не є добре.

ЯКА ВАША ЖЕРТВА?

Булоб просто неправдою казати, що наші люди не мають доброго серця, що не відчувають горя і нужди своїх ближніх, сирітської чи скитальської долі, чи не допомагають своїм рідним в старому краю (якщо мають можливість це робити!). Бо правдою є, що вони глибоко співчувають боротьбі українського народу за визволення і бажалиб з цілого серця бачити Україну вільною і свобідною. І навіть час від часу складають матеріяльні жертви на такі цілі, що помагають здійснюванню ідеалів українського народу.

Так є.

Але того всього замало. Може колись воно було вистарчальним, коли ми самі ще були замало освідомленими щодо наших суспільних обовязків. Може колись, коли була між нами самими така біда, коли ми обтріпувались з довгів чи з безробіття, то й таке було вистарчальним. Може колись, коли світ не переходив такої страшної траґедії, як за цеї війни, можна було своє сумління виправдувати і малою жертвою. Може колись, коли не було стільки міліонів невинних і нещасних жертв українського народу, себто в більш нормальні часи, то наша допомогова акція, хоч була невелика, але й не була мала, і ми вдоволялись, що вона постійно з року на рік більшала, значить, що принаймні ми поступали вперед. Та тепер інакші часи! Як у впродовж цеї війни та акція майже завмерла, то це до певної міри було зрозуміле, бо прийшли інші акції, звязані тісно з війною. Та тепер від довшого часу, знов ведуть різні національні групи свої допомогові акції. Зачалася наново й акція допомоги українській справі. Знов ведеться теж і допомогова акція нашим братам і сестрам в старому краю. І ведемо ті акції в такому часі, коли всі інші національні групи, що живуть в Америці, ведуть те саме. Значить, що ми не самі. Та ще важніше те, що можемо наочно переконатись, як інші помагають, що і скільки складають, або іншими словами, яке є в них серце супроти ближніх в нещастю.

Те останнє це те, що нас тут обходить. А це тому, що коли поглянемо на інших, то тоді краще себе пізнаємо, бо побачимо себе й інших разом мов у зеркалі чи на образі. А як так на себе споглянемо, то, як нам здається, не будемо дуже собою тішитись. Навпаки, цей спільний образ нас засумує, бо вийде наглядно, що ми рішучо стоїмо далеко позаду щодо нашої жертвенности.

Чому це так? Чи ми дійсно гірші від других? Чи наше серце не таке вражливе, як в інших людей?

Ні. Так не є. Ми не є гірші від інших людей. Може навіть і ліпші, коли іде про чутливе серце. Ми тільки не навчені жертвувати. Дійсно жертвувати, а не кидати лепту жебракови, як це часто буває з нашими жертвами! Ми привикли розголошувати найменші жертви і робити людей патріотами за невеличку роботу і за невеличку суму, хоч нераз знаємо, що ті одиниці повинні просто стидатись, що так мало роблять і так мало жертвують. Ми привикли до прилюдних подяк навіть там, де нераз нема за що дякувати, а де просто требаб людей зганьбити, що то зібрались великою купою, а кинули відчепного кілька долярів, які потім ще проголошуеться шумно в ґазеті, хоч місце, яке забирає те оголошення вартує вдесятеро більше...

Ось ті речі є прикрі, неприємні, але всім нам відомі. Проте ми таки їх це направляємо. І тому так слабо виглядає ось та наша жертвенність. Тому саме, в першу чергу задля піднесення моралі, гідности самих себе, зачали ми тепер кампанію, щоб знайти 500 столярових жертводавців. Зачали й тому, бо інакше не зможе У. А. Д. Комітет в Філядельфії діпняти навіть приблизно своєї цілі, а він проголосив, що хоче зібрати $300,000 на допомогу українським жертвам війни! Такої суми не можна зібрати між нами малими жертвами і то в скорому часі! Тому треба більших жертводавців. І вони повинні між нами знайтися, бо ми такі самі люди, як й інші. З такими самими благородними людськими почуваннями! А як жертвують великими грошевими дарами люди інших національних ґруп, щоб ратувати своїх рідних в Европі, то ми ратуймо своїх хоч середніми жертвами!

Микола Чубатий.

Україна членом Обєднаних Держав

Постанову конференції в Сан Франсиско про приняття України в члени Обєднаних Держав, себто до міжнародної орґанізації, що обєднує держави, приняли одні з американських українців з великим ентузіязмом, другі з повним скептизмом. Надіді, нема слушного оправдання ні на ентузіязм ні на повний скептицизм. Сама подія признання Україні права повної нації в міжнародному розумінню є подією великого значіння, навіть коли за тим не криеться нині ніякий дійсний зміст, себто дійсне право України забирати самостійно голос на цім міжнароднім зборі.

З другого боку не треба забувати на це, що промотором того офіційного хрещення України в державну націю став Молотов, представник Совєтської Росії, тоїж самої Росії, що в практиці Україну звела не то до якоїсь автономічної провінції, але до звичайної кольонії без права щонебудь самостійно вирішувати. Тому хочемо розглянути цю замотану справу основно та безсторонно як зі становища формального признання Україні права нації, так теж зі становища дійсного положення українського народу в рямцях Совєтського Союзу.

Що означає членство України в Обєднаних Державах?

Які не булиб укриті цілі московських можновладців, висуваючих домагання, щоб так звана Совєтська Українська Република стала безпосереднім членом-основником нової світової орґанізації, як теж безогляду на те, хто нині заступає Україну в цім міжнароднім синедріоні, то сам факт признання України за державу, хочби з чисто формального боку, має велике значіння. Це значіння може ще невеличке нині, одначе в історичній перспективі рішення конференції в Сан Франсиско стає важною подією в житті української нації. Вага ця лежить в першу чергу в цім, що Україна стає признаною нацією у міжнародному значінню. За таке признання надармо старалася Західно-Українська Република, а Українська Народня Република дістала признання тільки збоку центральних держав: Німеччини, Австрії, Болгарії та Туреччини, які з нею заключили відомий Берестейський Мир, бо поза тими державами всякі заходи закордонних представництв України добути признання для України як держави, лишалися без позитивного вирішення. Тепер Україна добула таке признання всіми переможними державами світа й то одно-душним рішенням.

Ця Україна як держава надіді не істнує на українській землі, одначе вона істнує формально. Представмо собі, що нинішні Совєти через якийсь внутрішний катаклізм розпадаються подібно як це сталося з Росією з 1917-го року. Тоді Україна стає відразу не тільки формально, але в дійсности повною та у міжнародному розумінню незалежною державою без ніяких других формальностей. Мануїльського, який нині ніби репрезентує Україну, але ніколи українського народу, при зміні політичної конюнктури заступає відразу друга людина, але вже правдивий представник українського народу, і всі формальности міжнародного характеру полагоджені.

В звязку з тим Україна набрала великанського розголосу у всіх світових осередках, в пресі та на радіо. Одним словом, акція совєтського уряду мимо його волі зробила Україну дуже популярною. Далося чути багато голосів, щоб Совєти дали Україні дійсні атрибути державні, щоб вона могла мати окремих амбасадорів при всіх урядах на світі, та щоб всі держави могли мати своїх представників в Києві.

Вкінці таке рішення міжнародної конференції має теж корисний вплив на переломання упередження сусідів, росіян, поляків та других, вважати український нарід не за вповні самостійну націю. Одні дотепер вважали українців за росіян з окремими прикметами тільки етноґрафічного характеру та ніщо більше. Тепер український нарід офіційно признаний за окрему націю в політичному розумінню і це саме треба нам консеквентно використовувати при всякій стрічі з офіційними як теж неофіційними особами за кордоном Совєтського Союзу.

Чи дійсно Україна вже нині має щось до говорення в справах світового порядку?

Твердити таке булоб нерозумним та вповні неузасадненим. Таке можуть говорити тільки аґенти Москви. Незадовго буде два роки, як Україна та 16 других република Совєтського Союзу дістали право мати своїх закордонних комісарів та свої окремі армії. Така постанова найвищого законодатного тіла Совєтського Союзу виглядала на велику подію, а нині видимо ми всі, що це був блоф Москви без ніякого практичного значіння. Коли народи приходять дорогою еволюції до державної самоуправи, як це моглоб бути й в цім випадку з Україною, то звичайно справа закордонної політики та справа війська це останні справи, що такі держави добувають. Натомісць майже постійно першою ділянкою державного життя автономічної одиниці є звичайно міністерства внутрішних справ, господарства, здоровля, освіти, тощо.

В Совєтах є на відворот, й тому це був би доказ, що ціла справа власних закордонних комісарів та війська має характер звичайного блофу, бо що тут говорити про незалежну закордонну політику, коли кожний горожанин України та інших союзних 15 република не є певний, що там плянує відносно його особи Народний Комісаріят Внутрішних Справ, себто поліції, в Москві. Що варта ніби самостійна Україна, коли її синів не судять навіть в межах держави, але десь поза її межами, в Москві та Ленінграді, російські суди!

Такою самою подією в практичній політиці є членство комісаря Мануїльського як представника України на терені Обєднаних Держав. Практично Україна нині немає у Сан-Франсиско свого репрезентанта, бо Мануїльський ним напевно не є.

Які мотиви рішали в Москві про виступлення з такою пропозицією?

Що рішило про це, що Москва поставила таке сміливе домагання до міжнародної конференції, то тих причин могло бути багато, але назагал не багато з них знаємо. Найменше правдоподібною є думка, що Совєтам йшло про три голоси на конференції і в майбутній міжнародній установі. На конференції, що правда, голосують, дискутують та радять, одначе надіді всі важніші справи вирішені наперед Америкою, Англією та Совєтами, де рішає не скількість голосів, тільки мілітарна сила. Іншими словами Совєти малиб таке саме значіння на конференції з своїм одним голосом, як і з трьома. Тому причин впровадження України та Білоруси треба шукати деінде.

Найважнішою причиною такого домагання Москви була пропаґандивна ціль перед світом зогляду на совєтський імперіялізм відносно українських земель та сусідів. Висуваючи Україну як незалежну націю Совєти замкнули губу багатьом скептикам совєтської системи, бож що тепер природніше як прилучення однонаціоналів західних українців та карпатських українців до одної національної держави. З таким самим арґументом виступав Гітлер в перших своїх завойованнях Австрії та Судетенлянду.

Большевики можуть дуже легко, не оглядаючися на нікого, скасувати окреме членство України в Обєднаних Державах звичайною заявою, що Українська Република передає своє заступництво совєтській делеґації.

Одначе ніхто заперечити не в силі, що це є забава з огнем, бо розбурхання справи України як самостійної нації на міжнароднім форумі може стати у свій час дуже некорисною обставиною саме для Москви. Тому причин можнаб шукати і в якихсь внутрішних плянах Совєтів, спричинених війною і повоєнними набутками Совєтів.

Доносила преса, що ставлячи таке домагання до през. Рузвелта та премієра Чорчила ще на конференції в Ялті Сталін мав арґументувати таке своє бажання „своїми внутрішними справами". Колиб воно так дійсно булоб, то можна припускати, що по влученню всіх українських земель в склад Совєтського Союзу Кремль може дійсно задумує повести якусь політику нормалізації відносно України, як вже справи чисто внутрішної совєтської імперії. Для добра

ОЛЕКСАНДЕР ЛУГОВИЙ

БЕЗХАТНИЙ

(Повість з іміґрантського життя в Канаді, нагороджена на Літературнім Конкурсі У. Н. Союзу).

12)

Проминула ніч, ще день, вже четвертий їзди залізницею. Проїхали Накину, Армстронґ, Сулкавт, а до Винипеґу було все ще далеко. Над вечір проминули Минаки. Зовсім ввечері на скрутах залізниць побачили далеко на заході щось, наче заграву пожежі. Іміґранти поприпадали до вікон. Не знали, що це таке, думали десь горить ліс. Поїзд минав скрут і заграва пропадала.

— Вунипеґ! — лаконічно кинув переходячий кондуктор.

— Як далеко ще? — спитав Остап байдужно.

— О, близько сорок миль.

Так через півгодини почувся гамір і дзвін варстатів Транскони. Поїзд почав звільнювати біг. А ще хвилин через десяток станув перед Сієнарською стацією, Меки кожного переселенця-рільника, — Винипеґу. На салю іміґрантів не пустили. Повели в долішні приміщення. Як і в Галіфаксі, там ждали на них урядники кольонізаційного департаменту залізниць.

Урядувало двох українців. Оба, — Остап довідався пізніше, — грали немаловажну ролю у громадському житті українських переселенців. Перевірку документів переводив панок військового вигляду, у військового зразку френчи й галіфе. Він певно уявляв, що командує чотою в Богом спасеємій Австрії чи Польщі, зчаста на бідолах-іміґрантів покрикував... Другий копався в іміґрантських паперах мовчки. Знов перепитували — хто, звідки і до кого їде?... Черга дійшла до Остапа.

— Остап Безхатний! — голосно викрикнув урядник у френчі. — Він підійшов. — Ви звідки?

— З України.

— З котрої України? З тої, де Пілсудскі, чи з тої, де Сталін?

Безхатний пояснив.

— О, так! — співучо протягнув панок, а далі подивившися на документи: — Ваш поїзд відходить завтра в десятій рано.

— То й добре. До того часу я можу оглянути місто.

— Не вільно нікуди відлучатися, — урядник суворо заперечив. — Вас не пустить поліція.

По сходах справді проходжувалося кількох поліцаїв.

— Я прохав би дозволу оглянути місто, — чемно сказав Безхатний. — Цеж український центр у Канаді. Хотів би зайти до українських редакцій, тай взагалі оглянути.

— А ви звідки знаєте, що тут є українські редакції? — перервав панок його мову ще суворіше.

— Менше з тим, досить, що знаю!

— Не можна! Ви що, приїхали на заробітки, чи політикувати? Тут переночуєте, а завтра далі в дорогу!

— А чи не міг би я одержати своїх двацять пять долярів? — попрохав Безхатний. — У мене вже грошей малувато!

— Дістанете на місці де вам призначено! — панок пробубнів шорстоко. — Треба було менше пива пити дорогою!

— Звідкиж ви знаєте, що я багато пив пива у дорозі? — образився Остап.

— Такі Безхатні ні на що більше не здатні, тільки пиячити!

— Не судіть, добродію, інших по собі! — відрізав хлопець ображено. — Я пива зовсім не вживаю! А що до Безхатного, так мене хати позбавили вороги! Якеж то ваше назвище, добродію?

— Я, Розутий! — злобно крикнув панок.

— Ну, то крайний вам вже час взутися!

Урядник заверещав:

— Ого, який відважний!... Не навчила вас людськости чека, ні польська поліція.

— Думаю, що й ваше обходження з людьми не засоромить вас ці перед чекою, ні перед польською оранкою!

Урядник аж посинів зо злости:

— Чи ти знаєш, большевику, що я маю право відставити тебе назад туди, звідки приїхав? — цідив крізь зуби. — Таких мудрагелів тут не потрібно! Тільки дам знати, де слід і поїдеш назад на бараболю й квасну капусту. Попамятаєш мене!

— Уряд не дитина, не послухає дурного литвина! — змінивши слова помовки, кинув Безхатний згірдливо. — Як бачу, ви кожному приліплюєте марку большевика, хто має свою гідність і її боронить...

Урядник пробубнів собі під ніс якусь лайку. Дальших іміґрантів, що з острахом слухали сварки, викликав вже лагідніше. Безхатний замішався в гурті перепитаних. Не сподівався, щоб панок на ньому мстився, показував свою владу. Йому й не до того було...

(Дальше буде).

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВ. СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ КВІТЕНЬ 1945 РОКУ

НОВИЙ ВІДДІЛ:

Зорганізовано новий відділ, ч. 474, в Монтреал, Квебек, Канада.

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 6. Олінник Іван Ф.
В. 11. Фесович Варвара.
В. 31. Процак Ева, Феценко Елисавета.
В. 33. Зелінко Ольга.
В. 39. Писнак Іван М.
В. 45. Сенек Ева, Туржанська Ванда.
В. 67. Вадика Володимир.
В. 70. Варянка Володимир.
В. 74. Куч Вілям.
В. 76. Ліскович Володимир.
В. 93. Тріска Фред.
В. 94. Ролінко Герис.
В. 102. Попйолек Володимир Йосиф.
В. 112. Дзяма Молій, Оліцький Катерина, Оліцький Павло.
В. 120. Кохановський Герман.
В. 121. Капцьо Йосиф.
В. 127. Новосядла Ксеня.
В. 130. Козуляк Феній.
В. 142. Левчак Олена, Левчак Лувіс.
В. 143. Когут Олена, Когут Йосиф.
В. 144. Федицька Бетій.
В. 147. Чорній Йосиф.
В. 154. Федак Пелагія.
В. 155. Яціна Анна.
В. 170. Галайко Микола.
В. 178. Кот Марія, Кот Володимир, Маршаль Володимир.
В. 204. Кушнір Мирон, Савер Юрій, Пйонтка Олена, Кобан Евелина, Скочиляс Іван, Малович Сол, Пребіч Ірина Р., Малович Олена.
В. 206. Гнецько Дженій.
В. 220. Стаюра Іван.
В. 230. Левінський Юрій, Саврицька Олена, Тресновський Михайло.
В. 237. Мистецький Володимир.
В. 239. Нагурна Олена, Нагурна Ірина.
В. 242. Головата Марія.
В. 251. Олицький Тома.
В. 252. Ференц Микола, Воркун Стефан.
В. 256. Федун Едвард М.
В. 291. Гуменюк Софія, Хома Целелія, Бісядецька Катерина, Скібо Евген, Буковський Микола.
В. 292. Дідик Ольга.
В. 299. Думанський Микола.
В. 318. Галган Павло.
В. 321. Гнатів Григорій.
В. 330. Гошолок Іван.
В. 341. Лазарович Омелян.
В. 348. Кремін Іван.
В. 353. Василюк Марія.
В. 355. Рак Фрійда.
В. 358. Онищук Анна, Онищук Вілям.
В. 361. Поп Матвій, Демидчук Василь.
372. Скрутовська Марія.
В. 379. Грош Мирослав.
В. 395. Солан Ольга, Корчинський Михайло, Кейтс Йосифа.
В. 397. Горшко Софія М., Вольчанська Марія.
В. 409. Гришко Ольга.
В. 427. Цибуляк Лійна.
В. 432. Заяць Ольга, Заяць Андрій.
В. 445. Біленська Олександра.
В. 448. Хомик Юрій.
В. 455. Беліджес Катерина.
В. 457. [illegible] Софія.
В. 464. Воробець Варвара.
В. 465. Новосад Тома.
В. 469. Дідик Микола.
В. 473. Чумак Володимир.
В. 478. Томашевська Анна.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 37. Лукович Ксеня.
В. 40. Макаровський Андрій.
В. 55. Лось Генрій,* Лось Вінцентій.*
В. 78. Вврашко Антін, Вавршко Тома,* Стиців Теодор.
В. 81. Скуська Михайло.*
В. 90. Хомович Семен, Данів Іван І., Айзенбавг Роберт,* Кропивник Гаврило, Жолобайлюк Василь, Жолобайлюк Володимир,* Жолобайлюк Анна.
В. 94. Білецький Яків.
В. 133. Карач Михайло.
В. 151. Маркович Володимир.*
В. 204. Колос Розалія.
В. 206. Липка Константин, Липка Вікторія.
В. 254. Біндас Ірина.
В. 292. Радещ Ольга П.
В. 319. Канцерук Михайло.
В. 342. Познанська Катерина, Маслюк Григорій.
В. 358. Білецький Марія Г., Чорній Ольга, Галушак Петро Л.,* Лучін Катерина, Лучін Михайло, Матушек Еленора, Матушек Перла, Шаранська Меланія, Чорній Мартин,* Матушек Юрій.*
В. 361. Назаркевич Петро.
В. 435. Мороз Юлія.
В. 439. Мединський Станислав.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 20. Федоришин Марія.
В. 49. Засіткович Катерина, Засіткович Стефан.*
В. 83. Бохняк Ілько.
В. 96. Древна Григорій.*
В. 106. Дацьків Марія, Дацьків Михайло.*
В. 155. Кордяк Анастазія, Кордяк Стефан.
В. 156. МкКоло Ольга.
В. 230. Кухтин Лев.
В. 288. Мандзій Софія.
В. 327. Римар Михайло.
В. 347. Палько Агафія, Палько Іван, Палько Теодор.*
В. 348. Мельник Андрій.
В. 355. о. Пеленський Ігор.
В. 361. Левченко Адам.
В. 427. Косько Розалія, Мальковська Ефрозина.
В. 432. Мігус Микола, Мігус Йосиф, Мединський Евстахій.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС:

В. 65. Напованець Бетій.
В. 192. Гось Салватор.*
В. 341. Гула Іван.
В. 383. Янковська Анна.
В. 457. Кубіський Іван, мол.*

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 40. Теч Анна, Теч Теодора.
В. 72. Манюк Михайло, Федан Андрій,* Манюк Наталія, Федан Григорія.
В. 96. Кемпа Іван,* Кемпа Олена Елен, Кемпа Микола.
В. 106. Васильців Михайло,* Стросник Йосиф,* Попадюк Ольга, Попадюк Микола,* Попадюк Дмитро.
В. 112. Кокоць Розалія, Кучес Іван Ю. мол.*
В. 119. Гевало Марія.
В. 133. Скібяк Михайло Е.,* Скібяк Дмитро, Скібяк Анна Р.
В. 140. Нановська Розалія.
В. 155. Ольшевська Текля.
В. 204. Гайдуш Дорота, Кітай Василь.
В. 212. Терлецький Юлія.
В. 221. Дяк Францішка, Ольшанський Теофіль.
В. 230. Ніколис Каролина.
В. 274. Цицик Василь.*
В. 320. Козуб Олекса Р.*
В. 325. Врубель Катерина, Врубель Іван,* Врубель Франка.
В. 327. Ховіт Алберт, Ховіт Камела.
В. 348. Кусалаба Марія, Скубяк Софія.
В. 362. Поравський Володимир.*
В. 364. Возьний Петро, Мовчко Микола.
В. 365. Федорович Михайло, Федорович Анна.
В. 371. Кузів Данило Б.,* Герман Леон.
В. 379. Николаїшин Михалина, Бандуровська Софія.
В. 406. Пупчик Панько.*
В. 427. Бузанко Олій, Бузанко Михайло.*
В. 441. Хам Галя.
В. 445. Вах Марія.
В. 455. Лакомська Стела.
В. 460. Франкович Генрій.*

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 39. о. Пеленський Ігор Г.
В. 62. Бохняк Ілько.
В. 75. Федоришин Марія.
В. 104. Кордняк Стефан, Кордняк Анастазія.
В. 120. Древна Григорій.*
В. 143. Левченко Адам.
В. 161. Кухтин Лев.
В. 218. Мельник Андрій.
В. 298. Римар Михайло.
В. 339. Палько Агафія, Палько Теодор,* Палько Іван.
В. 341. Косько Розалія. Майковська Ефрозина.
В. 358. Чорній Ольга, Чорній Мартин.*
В. 396. Крисалька Стефан,* Крисалька Юлія, Корпа Марія, Корпа Юрій мол. 2,* Крисалька Софія, Крисалька Анна, Крисалька Микола, Вароновський Франко.*
В. 439. Мединський Станислав.
В. 453. Засіткович Катерина, Засіткович Стефан.*

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ДО ІНШИХ КЛЯС:

В. 65. Напованець Бетій.
В. 192. Гось Салватор.*
В. 341. Гула Іван.*
В. 383. Янковська Анна.
В. 457. Кубіський Іван мол.*

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ЗВОРОТОМ В ГОТІВЦІ:

В. 62. Бохняк Анна, Купревич Петронеля.
В. 86. Баган Анна.
В. 160. Заволюк Марія.
В. 350. Брійн Йосифа.
В. 364. Дожанський Стефан.

ЧЛЕНИ ПОМЕРЛІ:

В. 5. Лабяк Петро.
В. 16. Смолій Розалія.
В. 69. Василишин Микола.
В. 70. Возьняк Андрій.
В. 96. Годяк Володимир.
В. 99. Бабій Михайло.
В. 105. Лопушанська Марія.
В. 113. Шафран Іван.
В. 142. Левчак Андрій.
В. 156. Клюс Іван.
В. 177. Підгородецька Антонина.
В. 183. Шевчук Марія.
В. 186. Рущін Анна.
В. 188. Цьмайло Кул. Яків, Харітон Марія.
В. 206. Колісник Павло.
В. 238. Кутній Анна.
В. 273. Габак Іван.
В. 289. Гузар Текля.
В. 300. Лаврук Григорій.
В. 316. Петришин Анна.
В. 345. Процай Ерл.
В. 361. Федорик Вілям.
В. 375. Тарнавський Іван.
В. 379. Риза Іван.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком квітня 1945 р. було в У. Н. Союзі повнолітних членів	33,413
В місяці квітні 1945 р. принято нових	94
В місяці квітні 1945 р. принято наново	39
В місяці квітні 1945 р. принято з переступними листами	24
В місяці квітні 1945 р. принято з інших кляс обезпечення	5
В місяці квітні 1945 р. принято зо старого роду обезпеч.	—
Разом	33,575
В місяці квітні 1945 р. суспендовано	56
В місяці квітні 1945 р. відійшли з переступними листами	29
В місяці квітні 1945 р. відійшли до інших кляс обезпеч.	5
В місяці квітні 1945 р. відійшли до нового роду обезпеч.	—
В місяці квітні 1945 р. відійшли зо зворотом у готівці	6
В місяці квітні 1945 р. відійшли на безплатне продовж.	—
В місяці квітні 1945 р. відійшли на виплачене обезпеч.	—
В місяці кітні 1945 р. померли	25
Разом	121
З кінцем місяця квітня 1945 р. в У. Н. Союзу було дорослих членів	33,454

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ І СУМАМИ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД:

В класі А. на $ 250	5
В класі АА. на $ 500	91
В класі В. на $ 750	16
В класі С. на $1000	186
В класі В.В. на $1500	6
В класі С.С. на $2000	2

НОВІ РОДИ:

Обезпечення платне по смерти з вкладками до 70 року життя

В клясі О- 500 на $ 500	470
В клясі О-1000 на $1000	324
В клясі О-1500 на $1500	4
В клясі О-2000 на $2000	2

Обезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 літ.

В клясі Р- 500 на $ 500	4,436
В клясі Р-1000 на $1000	2,665
В клясі Р-1500 на $1500	26
В клясі Р-2000 на $2000	19
В клясі Р-2500 на $2500	2
В клясі Р-3000 на $3000	3

Обезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 літ. (Ендавмент).

В клясі Е- 500 на $ 500	2,966
В клясі Е-1000 на $1000	1,192
В клясі Е-1500 на $1500	22
В клясі Е-2000 на $2000	13
В клясі Е-3000 на $3000	3

Нове обезпечення на ціле життя для нових членів

В клясі W- 250 на $ 250	2
В клясі W- 500 на $ 50	4,314
В клясі W- 750 на $ 750	1
В клясі W-1000 на $1000	3,741
В клясі W-1500 на $1500	39
В клясі W-2000 на $2000	17
В клясі W-2500 на $2500	1
В клясі W-3000 на $3000	3
В клясі W-різні суми	84

Нове обезпечення на ціле життя для давних членів.

В клясі Т- 100 на $ 100	5
В клясі Т- 250 на $ 250	182
В клясі Т- 500 на $ 500	3,721
В клясі Т- 750 на $ 750	545
В клясі Т-1000 на $1000	8,098
В клясі Т-1500 на $1500	195
В клясі Т-2000 на $2000	53
Разом	33,454

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 56. Ковальчій Іван Стах.
В. 57. Сташко Михайло.
В. 85. Пароський Михайло Й.
В. 94. Бугай Стефан В. мол. 2, Івансюк Ірина Ольга.
В. 96. Кеслій Вілям, Древна Карен М.
В. 102. Бобко Дона М., Кульніцький Давид М., Сентена Юрій Л.
В. 104. Пастушак Володимир, Пастушак Віра А.
В. 112. Тимінська Йосифа, Смолярська Юстина К., Романович Павло, Романович Петро, Оліцький Іван, Дзяма Варвара, Федорчак Меланія.
В. 127. Новосядлий Йосиф.
В. 112. Левчак Едвард мол., Левчак Марилина, Левчак Фред.
В. 147. Лобус Філіс Дж., Третер Алфред П.
В. 155. Сташків Роберт.
В. 156. Ровлик Ванзя Л.
В. 164. Роль Нікій А.
В. 170. Плечен Ліліян Е.
В. 178. Маршаль Глорія А.
В. 191. Бачицька Анна М.
В. 201. Марасяк Едвард мол.
В. 204. Стрелець Зеновій, Весоловська Ленора О.
В. 208. Мархолонис Денис Дж.
В. 230. Саган Володимир мол.
В. 239. Ланик Марія 5.
В. 252. Ференц Денис Г.
В. 274. Деметріос Чарлс Н.
В. 291. Джеленій Джійна М., Кончар Павлина А., Міланич Росел К.
В. 293. Дікій Іванна Ф., Куліковський Стефан.
В. 305. Гентош Агнеся Н.
В. 338. Скіра Ненсій А., Дацько Маленія Ф.
В. 341. Пристанська Надія П., Пристанський Орест Р.
В. 355. Рак Джойс А., Рак Катерина Р.
В. 358. Онищак Марія А., Корилак Петро, Корилак Стефан, Бабяк Ненсій Дж.
В. 364. Саницька Патрися, Саницька Марилина К.
В. 375. Гринько Роберт М.
В. 397. Стрелен Олена М., Беднарек Іванна О.
В. 403. Мозончак Сандра.
В. 409. Сугів Еленора.
В. 413. Метровський Роберт.
В. 427. Чорнобей Анна Е.
В. 432. Остапчук Кінг Ю. В., Сстапчук Стефан, Жукорський Богдан, Чепіль Петро 5.
В. 445. Носаль Стефанія О., Лукович Едвард.
В. 464. Голик Патрися Б., Цірка Михайло Ф.
В. 465. Дмитраш Едвард.
В. 473. Вербіцька Мирослава О., Волошин Петро, Рибачок Володимир, Радзіховська Надія П., Левіцький Зенон О., Кошеловський Тома Б., Чумак Емілія О., Самотіс Мирослава Р., Чайковський Зенон В., Чумак Богдан Е.
В. 474. Онушкевич Яруся, Стадник Барт, Стадник Джералд, Стадник Михайло, Стадник Йосиф, Совінський Бернард, Корнило Михайло В., Левіцька Калина М., Левіцька Олександра Дж., Наконечна Анна М., Строчин Ірина, Строчин Лакерій, Івахів Стефан О.

НАНОВО ПРИНЯТІ ДІТИ:

В. 55. Лось Антін, Бущта Софія.
В. 58. Конович Стефан Петро.
В. 78. Вврашко Вавін.
В. 94. Наколів Андрій.
В. 358. Демкович Олекса Н., Антонишин Джойс Й., Яким Вікторія, Яким Лоретта А., Яким Лувійза, Яким Дженета, Яким Марія Л., Клипчак Роберт, Клипчак Михайло, Клипчак Іванна, Лучин Денис П., Лучин Роберт М., Лучин Дайана Х., Федик Арлина. Стебельська Варвара А., Комарек Річард С., Комарек Марія Дж., Сорочак Шерен Л., Матусек Патрися, Матусик Стефан, Сінковська Катлина М., Чорній Донна Дж., Бабяк Роберт.
В. 446. Савків Володимир П.
В. 456. Гуціль Евген, Гуціль Богдан І.
В. 464. Франків Вілям Р.

ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ ДІТИ:

В. 83. Купревич Іванна.
В. 156. МкКоло Іван мол.
В. 347. Парастіно Маріянна, Парастіно Олена, Парастіно Ольга.
В. 367. Фіцак Марія Е., Фіцак Марія, Фіцак Микола.
В. 432. Гуціль Богдан Іван, Гуціль Евген.

СУСПЕНДОВАНІ ДІТИ:

В. 20. Труш Силвія.
В. 40. Нагій Розалія М., Нагій Роберт, Нагій Юліян мол., Нагій Кароля Дж., Нагій Бетій А.
В. 64. Ількович Данило.
В. 96. Кемпа Михайло, Кемпа Микола мол., Кемпа Михайло П.
В. 98. Майковський Албій, Майковський Павло.
В. 112. Станчик Беверлій, Тимчина Розалія А.
В. 150. Лечій Віктор, Лечій Іванна, Лечій Фредерик.
В. 155. Олешеська Марта.
В. 158. Шипот Василь, Шипот Олена.
В. 163. Грабаня Сандра, Грабаня Синтія.
В. 176. Джуган Юрій.
В. 204. Рікій Христина.
В. 221. Ольшанська Елисавета А., Ольшанський Теофіль.
В. 264. Секелик Росел, Секелик Едвард.
В. 320. Козуб Дейл Франко.
В. 325. Швіндрик Анна, Шевчук Річард, Врубель Олекса, Врубель Йосиф мол., Врубель Марія А., Врубель Юлія.
В. 341. Горен Вілям Антін.
В. 361. Плесак Михайло.
В. 367. Фіцак Марія.
В. 397. Москвяк Тілій.
В. 418. Радко Юлія.
В. 459. Шумлич Роберт.
В. 478. Турська Стефанія, Романчук Марія.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 62. Купревич Іванна.
В. 358. Чорній Донна Л., Бабяк Роберт.
В. 396. Карпа Іванна, Карпа Стефан Н., Крисалка Микола Іван, Крисалка Вілям, Вароньский Франко Т. мол.
В. 456. Гуціль Евген, Гуціль Богдан І.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У. Н. С.:

В. 6. Олінек Іван.
В. 11. Фесович Варвара.
В. 31. Феценко Елисавета, Процак Ева.
В. 33. Зелінка Ольга.
В. 74. Куч Вілям.
В. 143. Когут Йосиф, Когут Олена.
В. 178. Кіт Марія, Кіт Володимир.
В. 220. Стаюра Іван.
В. 237. Містека Володимир.
В. 242. Головата Марія.
В. 292. Дідик Ольга.
В. 299. Думанський Микола.
В. 321. Гнатів Григорій.
В. 348. Кремін Іван.
В. 361. Демидчук Василь.
В. 395. Корчинський Михайло, Солан Ольга.

ПОМЕРЛІ ДІТИ:

В. 38. Фалат Йосиф.
В. 252. Багрій Володимир.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком квітня 1945 р. було в У. Н. Союзі дітей членів	11,276
В місяці квітні 1945 р. принято нових	105
В місяці квітні 1945 р. принято наново	32
В місяці квітні 1945 р. принято з переступними листами	10
В місяці квітні 1945 р. принято з інших кляс обезпечення	—
Разом	11,423
В місяці квітні 1945 р. суспендовано	43
В місяці квітні 1945 р. відійшли з переступними листами	10
В місяці квітні 1945 р. відійшли до старших членів У. Н. Союзу	20
В місяці квітні 1945 р. відійшли до інших кляс обезпеч.	—
В місяці квітні 1945 р. відійшли зо зворотом у готівці	—
В місяці квітні 1945 р. відійшли на виплачене обезпеч.	—
В місяці квітні 1945 р. відійшли на безплатне продовж.	—
В місяці квітні 1945 р. померли	2
Разом	75
З кінцем місяця квітня 1945 р. в У. Н. Союзі було дітей членів	11,348

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ:

В клясі 1-шій на $500	4,483
В клясі 2-гій на $400	1,322
В клясі 3-тій на $100	2,323
В клясі 4Р на $ 250	52
В клясі 4Р на $ 500	1,267
В клясі 4Р на $1000	310
В клясі 5Е на $ 250	195
В клясі 5Е на $ 500	1,169
В клясі 5Е на $1000	227
Разом	11,348
З кінцем місяця квітня 1945 р. в У. Н. Союзі було всіх обезпечених	44,802

УВАГА,

яку кожний відділовий урядник і член У. Н. Союзу повинен прочитати і відповідно до неї застосуватись.

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекордовім звіті за квітень 1945 року суспендованими, можуть бути приняті наново в члени У. Н. Союзу, якщо зголосяться до секретарів своїх відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, як це постановляє статут організації; інакше, вони будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв, з винятком тих прав, які є застережені грамотою і статутом. Тесаме відноситься також до тих членів, які впродов квітня 1945 р. взяли переступні листи й ще досі не зголосилися з ними до інших повноправних відділів У. Н. Союзу.

Д. Галичин, гол. секретар.

...самої імперії, обтяженої міліонами нових підбитих народів, якось треба справу України довести до ладу. Не виключаємо й такої можливости, хоч вона стояла б в противенстві до дотеперішної політики царської та червоної Росії супроти України.

Яке становище українського національного табору до тої події.

Становище українського національного табору, себто українських самостійників до тої події мусить бути річеве, себто, іншими словами, апробуючи сам факт признання Україні місця в цій міжнародній організації як позитивний крок вперед, корисний для української нації, не заперестати дальше боротьби за це, щоби представник України в організації Обєднаних Держав був справжнім репрезентантом українського народу, а не Кремля. Теперішний представник України Мануїльський, генеральний секретар Комінтерну, є чужим для самого українського народу та його не репрезентує; він нині репрезентує тільки волю Кремлю. Дотого, як останній секретар Комінтерну, Мануїльський своєю особою не надається, по нашій думці, взагалі на представника до Обєднаних Держав, бо на нім тяжить все підозріння, що його завдання є на міжнароднім терені дальше продовжувати підривну роботу Комінтерну в напрямі викликання світової тоталітарної червоної революції, що було завданням розвязаного Комінтерну. А така політика все була чужа традиційно свободолюбному та демократичному українському народови.

ПОШУКУЄМО 460 ЖЕРТВОДАВЦІВ по $100

НАДЗВИЧАЙНА КАМПАНІЯ „СВОБОДИ" НА ДОПОМОГУ УКРАЇНСЬКИМ ЖЕРТВАМ ВІЙНИ

„Свобода", орган Українського Народного Союзу, свідома того, що її читачі та члени і відділи У. Н. Союзу були завжди прикладом жертвенности в кожній гуманітарній акції американських українців, закликає їх тепер до активної та жертвенної участи в проголошеній отсим надзвичайній кампанії, якої ціллю є знайти 500 жертводавців (осіб, товариств, чи відділів), з яких кожний зложив би одноразово не менше як $100 на допомогу найнещасливішим з нещасливих — українським жертвам війни.

Дальші жертви в цій надзвичайній кампанії „Свободи" на допомогу українським жертвам війни зложили:

39) о. Петро Понятишин, Пітсбург, Па.	$100.00
40) Григорій Левуш, Елмайра, Н. Й.	100.00
Разом	$ 200.00
Попередно проголошено	3,800.00
Разом	$4,000.00

ХТО НАСТУПНИЙ?

Дальші жертви — по сто долярів чи більше — просимо слати чеками чи поштовими переказами, виписаними на „Свободу", на таку адресу:

SVOBODA

P. O. Box: 346. Jersey City 3, N. J.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

ТОРОНТО, ОНТ.

Участь Жін. К. У. К. — Торонто в кампанії Черв. Хреста.

Комітет Українців Канади відіграв і відіграє дуже важну ролю в проломлюванні ледів між поодинокими угрупованнями та в координації їх праці для загального добра Канади й для добра українців зокрема. Дається це завважити, між іншим, у підприємствах, які К. У. К. заряджує з нагоди якоїсь важнішої події в житті Канади або української історії.

До помочі в праці К. У. К. та для її поширення зорганізовано мин. року давно бажаний і дуже потрібний Комітет Українок Канади. В обсяг його праці входить допомога Червоному Хрестові та посилка потрібних річей та харчів українським воякам за морем та до кантини українсько-канадійських вояків в Лондоні. Доривочно українське жіноцтво Канади брало спомагаючу участь у цих та інших ділянках праці вже від самого початку війни, і зробило дуже багато. Але та праця — дуже потрібна й корисна — не була така показна, бо не виступали ми одною силою.

У Торонті далося це бачити в останній кампанії Червоного Хреста, під час якої українки пішли одною лавою з рамени місцевого Жін. К. У. К. Не сиділи вони за заложеними руками й за попередніх кампаній, та, на жаль, їх праця в великій мірі губилася або йшла на славу інших, бо, з браку спільного пляну, не була відповідно зорганізована. Маючи більше рук до розпорядимости, референтки Черв. Хреста — п-і Левка Романик і п-і Софія Романюк — що вже мають досвід із попередніх кампаній — зарядили її так, що вислід праці був понад сподівання. У приділеній українкам окрузі зібрано $2,021.92, але кінцева сума буде більша, бо посилки все ще напливають. Одержали українки признання й за те, що їх списки були у взірцевім порядку й бюро не мало з ними ніякого клопоту.

ВУНСАКЕТ, Р. А.

В память вояка на допомогу У. А. Д. Комітетови.

В березні цього року загинув як американський бомбовик, приділений до американської летунської бази в Італії, Павло Колісник, одинокий син заслужених наших громадян, Олекси і Марії Колісник. Скінчив гайскул і записався до військової служби. Писав з армії про терпіння українського народу під окупантами, додаючи, що йому сльози текли, коли глядів на ті терпіння, що їх показували на рухомих образах з України. Діставши сумну вістку про його смерть, родичі, відчуваючи його думку, зложили замісць вінка на його могилу $25 на поміч українським жертвам війни. Тов. Союз Українок, від. 29 додало з каси $5, членкині зложили $8, а по $2 ще зложили: Анна Турчин (сестра Покійного), сестра Степанія Колісник та тета А. Клекот. Разом вислано до У. А. Допомогового Комітету в Філядельфії $44.

ШІКАҐО, ІЛЛ.

Народне Віче в Шікаґо.

З давен давна український народ є народоправним. На підтвердження цього є та обставина, що він все в важних справах скликав себе, урядував т. зв. народні віча. Такі віча були за княжих часів, були й за козацьких чи гайдамацьких часів. На все вони вінчалися успіхом, приходило нераз до небажаних виступів, про що найкраще описує наш письменник Панько Куліш в „Чорній Раді". Та проте український народ від того роду демократичного способу думання не відступив. За Австрії і Польщі такі народні віча влаштовували політичні українські партії по повітових осередках і віча такі все тішилися великою участю народу. А спосіб скликування таких народніх зібрань був дуже простий. Козаки били з литаври і народ вмить кидав все та спішив на віче. За австрійської чи польської окупації вистарчило на стіні Громадського Дому чи на „журавлі" прибити оголошення, що в Перемишлі чи Долині відбудеться „Народне Віче" такого то дня. І в той день жнива чи косовиця люди йшли на віче. Мовляв, щось дуже важного мусіло статися, коли аж в жнива віче скликовують, треба послухати. Те саме в зимі, коли мороз або ожеледа, люди знали, що без важних причин ніхто не хоче мерзнути. Це було так на Україні, люди не знали викрутів і не були дуже „заняті".

В Америці інший звичай. Правда тут на це є й інші способи скликання віча. Є радіо, є телефон, преса, летючки, особисті листи. Звичайно уживається всіх можливих середників, щоби дістати людей на віче. Не можна інакше, хоч це завдає багато праці і поносить великі кошти. Кажуть люди: Ми не знали, до нас ніхто не писав, а радіо ми не слухали, бо дома не були. Інші мають іншу причину. Отже треба пробувати оголошувати на всі способи.

Та дійсною причиною того, що люди не знають про віче, є те, що не інтересуються українським життям. Якби інтересувалися так, як в Україні, то вистарчило би і тут, так як і там: Прибити одно оголошення на „журавлі". Про віче, яке відбудеться в Шікаґо можна всюди чути. В церкві, в пресі, на радіо, на зборах. Сподіємося, що на неділю, дня 27. травня, народ заповнить „Союзовий Дім" в Шікаґо. Є важні причини, пому таке народне віче скликається. На вічу будуть промовляти українські делегати, що якраз тоді будуть вертати з Сан Франсиско.

Треба буде йти й послухати.

Степан Куропась.

З Домашнього Фронту

Пять Вимог Дядька Сема.

ВАШИНҐТОН. — Уряд Злучених Держав ставить до громадянства наступних пять домагань:

Булоб добре, шановні громадяни, якби ви в часі цьогорічних вакацій поробили трохи на фармах, помагаючи фармерам продукувати харчі. За інформаціями в цій справі звертайтесь до повітового агента, або до федерального бюра праці.

Булоб також добре, якби ви розвідали в комітеті, який збирає старі річи, чи у вашій околиці збирають старі бляхи. Якщо так, то складайте бляшанки і віддайте їх тому комітетови. Памятайте, що блях тепер мало, а її треба на війну.

Не будь злe, як ви оглянете й почистите хатнє огріття. Зробіть це тепер, і, якщо треба, то направте його, щоби було готове й в доброму стані на другу зиму. Кажуть, що на другу зиму не буде досить опалу.

Памятайте також і на те, щоби не підганяти вгору цін. Уважайте, що коли торгівля не буде зрівноважена, то може прийти інфляція. Купуйте лиш те, без чого ніяк не можете обійтися. А гроші, замісць пускати, складайте. По війні купите за них ліпші товари, як тепер.

Якщо ви є помічницею норски, то будь ласка, працюйте повні години. Цебто цілий день. В американських шпиталях тепер є великий брак норсок. — ОВІ.

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ

О. Р., Провіденс, Р. Ай. — Знаменита стаття! Видно, що жертви українського народу та його боротьба, а до певної міри і праця американських українців, що освідомляє американський загал щодо України, не пропадають, а освідомляють щораз більше число американців, що зачинають писати і говорити про український нарід та його змагання щораз вірніше, справедливіше та глибше. Дякуємо за так цікавий витинок з місцевої газети, який використаємо.

ЩОБ СПОВНИТИ ЯКСЛІД ОБОВЯЗКИ ЧЛЕНА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ТО НЕ ВИСТАРЧИТЬ НАЛЕЖАТИ САМОМУ ДО СОЮЗУ. ВО ДО ЧЛЕНСЬКИХ ОБОВЯЗКІВ СВІДОМОГО ЧЛЕНА НАЛЕЖИТЬ ТАКОЖ ОБОВЯЗОК ЗАПИСАТИ ДО СОЮЗУ ЦІЛУ СВОЮ РОДИНУ, СВОЇХ ПРИЯТЕЛІВ ТА БЛИЗЬКИХ ЗНАЙОМИХ.

ТАРЗАН, ч. 1182. Таємничий плян.

Того дня Тарзан нишком викопав на уважно підобранім місці на летнищу лисячу яму.

Потім він сховався у яму, і накрив її сіткою, що її самий зробив з трави.

На другий день літаки для рабів літали пильно туди й назад.

Тарзан бачив, що один піднімаючийся літак пролетить понад його лисячу яму.

Він приготовився до очайдушного й небезпечного пляну.